

om at naa højest Løn end de mere overordnede. Det glæder mig overordentlig, at Ministeren og Udvalgets Flertal ere gaaede med til den Ændring, der her er stillet, de paagældende Funktionærer ville ganske sikkert vide dem Tak derfor.

Jeg skal saa tillade mig, medens jeg har Ordet, at omtale et Ændringsforslag, stillet af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Han foreslaar, at Havnebetjente sættes som en særlig Lønningsklasse i Lønssystemet med Sæts fra 1,200 til 1,800 Kr. Jeg skulde i og for sig ikke have haft noget imod, at vi kom dertil, saa meget mindre som jeg selv i Udvalget har kæmpet noget i samme Retning, og jeg skulde heller ikke i og for sig have noget imod, at man i Udvalget overvejede dette Forslag mellem 2den og 3die Behandling, men naar jeg alligevel ikke kan anbefale dette, saa er det, fordi vi i den sidste Tid have set det ærede Medlem stille det ene mere radikale Forslag end det andet til forskellige Lovforslag, for saa, naar han har holdt en større Tale om disse Ændringsforslag, at forsikre Regeringen og Flertallet om sin Loyalitet og dernæst at løbe fra sine egne Forslag. Naar det ærede Medlem har holdt saadan en stor Tale, fremstiller han sig selv som den eneste virkelige Demokrat her i Tinget, og naar han saa har fortalt Verden, hvilken forfærdelig Karl han er, saa tager han sine Ændringsforslag tilbage, saa vil han ikke være med til at gennemføre dem. Vi saa det paa Fiskerilovforslaget. Det ærede Medlem skrev der et frygtelig radikalt Stykke Betænkning, hvori han hylede voldsomt over, at han stod ganske ene med sine meget radikale Anskuelse. Han stillede et meget radikalt Ændringsforslag, som han ogsaa, efter at have forsikret Ministeriet og Flertallet om sin store Loyalitet og sin Tro paa, at Ministeren vilde forvalte Fiskeriloven godt, hvis den blev vedtagen, tog tilbage, hvorefter han forsvandt fra Salen ved Afstemningen over de Ændringsforslag fra anden Side, der i nogen Maade kunde have imødekommet det ærede Medlems Anskuelse. Vi se noget lignende her. Det ærede Medlem har stillet et Ændringsforslag, som ser uhyre radikalt ud og ganske sikkert er beregnet paa at vise Havnebetjentene i Esbjerg, med hvilken overordentlig Varme det ærede Medlem tager sig af deres Sag. Jeg er ganske sikker paa, at naar det ærede Medlem har holdt sin Tale, ender det med, at han løber fra sit eget Ændringsforslag og tager det tilbage. Jeg skal derfor sige,

at det ikke er mig helt muligt at tage det ærede Medlem alvorligt, og det forekommer mig, hvis jeg maa sige det, at det er en daarlig Maade, hvorpaa det ærede Medlem afslutter sin politiske Virksomhed. Den fordums store Radikaler er borte, tilbage er den skikkelige Mand, som følger Regeringen i tykt og tyndt og forsikrer om sin Loyalitet ved enhver Lejlighed. Jeg har ment det rigtigt, at man skulde gøre Befolkningen bekendt med, at man i saadanne Sager ikke skal tage det ærede Medlem alt for alvorligt, naar han i sine Udtalelser spiller særlig radikal. Jeg vil slutte, idet jeg udtaler, at jeg ikke kan anbefale at stemme for det af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag under de foreliggende Forhold. Det gør mig ondt, at jeg skal stille mig saaledes overfor det ærede Medlem. Jeg har tidligere set meget op til det ærede Medlem og troet, at man der havde en Mand, der virkelig var radikal og virkelig vilde tage alvorligt paa Sagerne. Det gør mig ondt at sige, at jeg ikke længere kan have denne Anskuelse, i politisk Henseende naturligvis. Personlig har jeg intet imod det ærede Medlem og sætter stor Pris paa ham, men i politisk Henseende maa det ærede Medlem undskylde, at jeg ikke kan tage ham alvorligt og derfor ikke kan anbefale at stemme for hans Ændringsforslag.

Martin Madsen: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser, men de ærede Medlemmer, som have gennemlæst Ændringsforslagene, ville dog have set, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2, medens det øvrige Udvalg har tiltraadt dem. Jeg maa paa dette Punkt som for øvrigt med Hensyn til Loven i sin Helhed anbefale at følge Regeringens Forslag. Men naar jeg ikke har stillet Ændringsforslag, er Grunden simpelthen den, at jeg ansaa det for unyttigt og overflødigt, og at jeg betragter Loven som Helhed som et fortræffeligt Fremskridt, hvad der allerede er udtalt fra andre Sider. Naar jeg altsaa har indskrænket mig til at undlade at slutte mig til de to Ændringsforslag, skal jeg med et Par Ord motivere, hvorfor jeg har gjort det. Jeg anser det for forkasteligt, at Flertallet, hver Gang en Lønningslov foreligger her, med Nødvendighed skal forhindre, at der bliver et Par ordentlige Lønninger og da navnlig de øverste. Hvis man vil vente at faa de bedste Mænd paa de faglige Omraader i Administrationens Tjene-